

Хр. Д. Златаревъ

Рождението на Исуса

Веднажъ — въ ония дни, когато римскиятъ кесарь Августъ владѣлъ Иудея и Галилея — въ тия страни настъпило голѣмо оживление. Предъ бѣлитѣ кѣщи и по улицитѣ на Назаретъ се спиралъ глашатай и високо, за да го чуять добре всички, викалъ :

— Излѣзла е заповѣдь отъ императора: да се направи преброяване по всички негови земи. И въ нашата страна всѣки трѣбва да отиде да се запише тамъ, откъдето е произлѣзълъ родътъ му!

Тя думи добре чула отъ прозореца на малката си бѣла кѣща и една млада жена отъ славния нѣкога домъ и родъ на царь Давида въ Витлеемъ. Отъ сѣщия родъ билъ и нейниятъ старъ роднина, сега сгоденикъ и покровителъ, дърводѣлецътъ Иосифъ. Той билъ застаналъ на прага на работилницата си, за да чуе заповѣдта на кесаря. Мжка, обаче, пронизала праведното му сърдце. Той си спомнилъ, че тъкмо сега сгодената за него жена Мария — по думитѣ на Ангела въ съна му — трѣбвало да роди Тоя, Който щѣлъ да спаси народа отъ грѣхонитѣ му. Затова и Родениятъ щѣлъ да се нарече *Иисусъ*, т. е. *Спасителъ*.